

som skildra unge Piccolominis äventyr i olika delar av Europa och hans slutliga upphøjelse till påve.

Vykort No. 5

Rom 1-3 okt. Besök med en röstsedel i näven på svenska ambassaden för att dymedelst om möjligt stämma i den svällande svenska pensionsfloden. Man hade ju intalat mig, att den kan svämma över landets ekonomi och förvandla den till ett stagnerande träsk. Det behövdes en del glas Campari och ett par välregisserade solnedgångar från Monte Pincio för att glömma visionen av svenskarna som ett träskfolk.

Vykort No. 6

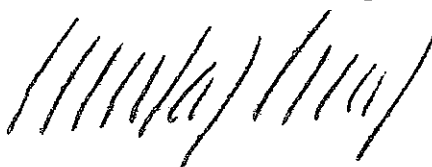
Ischia 3 - 26 oktober. På ett par timmar är man därute med båt från Napoli. Ön syns på håll, ty högsta punkten är c:a 800 m över havet. I plan är den behändig med sina c:a 6 km i Öst-Väst och c:a 5 km i Nord-Syd. Geologiskt är den så att säga i slyngelåren; en lavaklump, där det ännu ryker ur marken här och var. Historiskt har den varit med om en brokig repertoar med etrusker, fenicier, saracener etc.etc.

Redan under romersk tid voro baden i Ischias varma källor väl bekanta. När man läser om huru Hadrianus med uppvaktning simmande med sina hästar tog sig fram bland isflak i Donau, förstår man, att en och annan legionär behövde sköta om en ärligt förvärvat rheumatism.

Med sina vinplanterade kullar och dalar är Ischia ett enda ljuvligt Bachi altare. Huvudparten av de c:a 35.000 innevånarna arbeta också i vingudens tjänst. En del lever på att söka draga upp en och annan fisk, som dock ej lär gå till i sådana stim som ungarna på landbacken, där det kryllar av dem. En del av folket ägnar sig givetvis åt turisterna, som äro många nog, dock, enligt uppgift ej på långt när som på Capri, vars silhuett står som en blå skugga vid horisonten. Ön är därför riktigt trivsamt. Man irrar omkring bland de små byarna tagandes vara på alla pittoreska motiv och glädjandes sig in i själen att höra sång och glada stämmor överallt. Nog möter man här och var någon typ, som möjligen skulle kunna kallas ful men aldrig någon full.

När man luffat sig varm väntar baden i havet, som i oktober har just den rätta temperaturen. I oktober har ju den värsta värmen - den har varit besvärlig i år - lagt sig. De klara sköna dagarna följa varandra som pärlor i ett halsband och man förstår, att italienarna skapat ett särskilt verb, betecknande ljuvligheten av oktoberdagar. Man skulle också - givetvis med reservation för den naivt burleska formuleringen - kunna instämma med Fröken Susegård i hennes uttalande i en intervju i Grönköpings Allehanda: "Oh, vad jag längtar tillbaka till södern där bananen dinglar bakom fikonlövet".

Hjärtliga hälsningar

V Y K O R T

MED HJÄRTLIGA HÄLSNINGAR

till

Vänner och bekanta i

Ä L M E B Y

Suezia

Vykort No. 1

Genève 16-19 sept. Oförliknelig brittsommar; Lac Lemman - utan minsta vattring - speglade den gamla fredsänglästadsens korrekta fasader. Musik och massor av rosor i parkerna, frid och fred. Men ack, men, då och då ilska från krigiska reoplan, som med sina avgaser rista Mene Tekel över sjön. Fredsänglarna flaxa åt alla håll under ideligt kacklande.

Vykort No. 2

Sion (Valais) 20 - 22 sept. Den urgamla ärkebiskopsstaden i Rhône-dalen hade av en utomordentlig kännare (Dr C. Wieselgren) utpekats som centrum i ett vindstarkt, producerande märken för "tänkande strupar" för att tala med Salig Carl Laurin. Efter ett par dagars angenämt "tankearbete" fick jag klart för mig att om icke vår utmärkte systemdirektör Ålmeby hade till uppgift att sälja så lite som möjligt, borde en rännil "Fendant" från Sion söka sig norrut.

Vykort No. 3

Firenze 23 - 26 sept. Renaissance-habitusernas Mecca. Har dessbättre tidigare haft tillfälle stanna inför stadens enastående étalage av renaissancekonstens många läckerheter. Men denna gång voro bakelserna fullsatta av stora surrande turistflugor. "Dann verliert er diesen Ort" som det heter hos gamle Wilhelm Busch.

Vykort No. 4

Siena 27 - 30 sept. "Madonnans stad" var betydligt mera flugfri. Där fanns mycket att göra inom ramen av en dagordning, som började med morgonpromenad på fästningsvallarna med milsvida utsikter över Toscanas kullar och som slutar i de behagliga ångorna av Chianti (Siena är ej för ros skull centrum i Chianti-distriktet) i kvällsskuggan av det pampiga stadshuset. Katedralen är ett av Italiens underverk. För den som ej för sin stora fromhets skull endast vill böja knä vid de många altarena, finnes något alldeles särskilt. Det är Piccolominibiblioteket, en stor i katedralen inbyggd praxsal. En enastående förnäm bilderbok över liv och leverne under renaissansen utgöra där de väggmålningar,